

Nu lyser ängarna av sommarens alla blommor
Nu surrar bin och fåglar sjunger överallt
Nu stryker vinden genom trädens höga kronor
Men i min trädgård är det visset, mörkt och kallt
Här är det risigt och förvuxet, fult och snårigt
Och lika hopplöst trist och grått som i mitt bröst
Där ute doftar det av sommarens alla dofter
Där är det sommar men här inne är det höst

Jag levde lycklig här med dig och mina katter
Ett liv i synd och utan omsorg att bli frälst
Försonad med min karaktär för jag har aldrig
Kunnat säga nej till någonting som helst
Och aldrig nekat mig det ena eller andra
Och levat livet tills jag krossades en dag
Det började med att du bedrog mig med en annan
En som du sa var mycket finare än jag

Vårt gräl tog veckor, ropen blandades med gråten
Och jag blev grundligt jämförd med din fina vän
Tills du bekände att han givit dig på båten
Då blev det dödstyst här i trädgården igen
Ifrån den stunden blev den mannen dubbelt hatad
Han hade lekt med dig, med oss ett litet slag
Och jag, jag kände det som även jag var ratad
Jag ville slåss och gick mot mitt livs nederlag

Jag hade hammaren beredd under kavajen
När han kom ut i sidenscarf och sa "God dag"
"Kom in och slå dig ner en stund så får vi prata"
Jag bara stammade, nu minns jag inte vad
Och jag blev bjuden på konjak och på cigarrer
Och kunde inte få mig till att säga nej
Och när vi skiljdes var vi bästisar och bundis
Och jag tog saker som du glömt med hem till dig

Jag går omkring i mitt Pompeji bland ruiner
Och jag trampar runt i resterna utav vårt liv
Men du skall aldrig ge mig pikar om sekiner
Och aldrig skall du bli en annans tidsfördriv
Nej, åt det gamla skall vi binda vackra kransar
Och ta vårt liv och mina katter som de är
Och trots all kärleksbrist och trasighet och fransar
Dig skall jag älska livet ut
Dig har jag kär